

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (zdaj Splošno sodišče) (tretji senat) z dne 4. septembra 2009 v zadevi Italija proti Komisiji (T-211/05), s katero je to sodišče zavrnilo predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2006/261/ES z dne 16. marca 2005 o programu pomoči C8/2004 (prej NN 164/2003), ki ga Italija izvaja v korist družb, katerih delnice so začele kotirati na borzi (UL 2006, L 94, str. 42).

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.
3. Republika Finska nosi svoje stroške.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 24. novembra 2011 – Komisija proti Italiji

(Zadeva C-379/10)

„Neizpolnitev obveznosti države – Splošno načelo odgovornosti držav članic za kršitev prava Unije, ki jo stori eno od njenih sodišč, ki odloča na zadnji stopnji – Izključitev vsake odgovornosti države za razlago pravnih predpisov in presojo dokazov ali dejstev s strani sodišča, ki odloča na zadnji stopnji – Omejitev, ki jo je postavil nacionalni zakonodajalec za odgovornost države za primere naklepa ali hude malomarnosti, ki jih stori njeno sodišče“

Pravo Unije – Pravice, podeljene posameznikom – Kršitev države članice – Obveznost povrnitve škode, povzročene posameznikom – Pogoji v primeru kršitve vrhovnega sodišča – Očitna kršitev – Nacionalna zakonodaja, ki odgovornost omejuje samo na primere naklepa ali hude malomarnosti – Nedopustnost (Glej točke od 40 do 42, 46 in 48 ter izrek.)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev splošnega načela odgovornosti držav članic za kršitev prava Unije, ki jo stori eno od njenih sodišč, ki odloča na zadnji stopnji – Odgovornost, omejena zgolj na primere naklepa ali hude malomarnosti.

Izrek

1. Italijanska republika s tem, da

- je nacionalno sodišče na zadnji stopnji izključilo vsako odgovornost italijanske države za škodo, povzročeno posameznikom s kršitvijo prava Unije s strani nacionalnega sodišča, ki odloča na zadnji stopnji, ker je ta kršitev posledica razlage pravnih pravil ali presoje dejstev in dokazov, ki ju je opravilo to nacionalno sodišče, in
- s tem, da je to odgovornost omejilo zgolj na primere naklepa ali hude malomarnosti,

v skladu s členom 2(1) in (2) zakona št. 117 o povračilu škode, povzročene pri izvajanju sodnih funkcij, ter o civilni odgovornosti sodnih uslužbencev (legge n. 117 (sul) risarcimento dei danni cagionati nell' esercizio delle funzioni giudiziarie e responsabilità civile dei magistrati) z dne 13. aprila 1988 ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi splošnega načela odgovornosti držav članic

za kršitev prava Unije, ki jo stori eno od njenih sodišč, ki odloča na zadnji stopnji.

2. Italijanski republikli se naloži plačilo stroškov.

**Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 29. novembra 2011 –
Tresplain Investment proti UUNT**

(Zadeva C-76/11 P)

„Pritožba – Znamka Skupnosti – Uredba (ES) št. 40/94 – Člena 8(4) in 52(1)(c) – Figurativna znamka Skupnosti Golden Elephant Brand – Zahteva za ugotovitev ničnosti, ki je temeljila na neregistrirani nacionalni figurativni znamki GOLDEN ELEPHANT – Napotitev na nacionalno pravo, ki velja za prejšnjo znamko – Pravila ‚common law‘, ki veljajo za tožbo zaradi zlorabe znaka („action for passing off“)

1. *Pritožba – Razlogi – Razlog, prvič naveden v okviru pritožbe – Nedopustnost (Glej točko 53.)*
2. *Pritožba – Razlogi – Napačna presoja dejstev in dokazov – Nedopustnost – Nadzor Splošnega sodišča glede presoje dejstev in dokazov – Izključitev, razen ob izkrivljanju (člen 256(1) PDEU; Statut Sodišča, člen 58, prvi odstavek) (Glej točko 73.)*

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 9. decembra 2010 v zadevi Tresplain Investments proti UUNT – Hoo Hing (T-303/08), s katero je Splošno sodišče zavrnilo razveljavitveno tožbo, ki jo je vložil imetnik figurativne znamke Skupnosti „Golden Elephant Brand“ za proizvode iz razreda 30 zoper odločbo R 889/2007-1